

Стаття надрукована: Кузьменко В. Саянов Віссаріон Михайлович // Шевченкознавча енциклопедія: в 6 т. – Т.5: Р-У / НАН України, Інститут літератури ім. Т.Г.Шевченка, редкол.: М.Г.Жулинський (Гол.) [та ін.] – К., 2014. – С. 126.

Саянов (псевдонім; справжнє прізвище Махлін) **Віссаріон Михайлович** [3(16).V.1903, с. Іванушкінське, тепер Іркутська обл. – 22.I.1959, Ленінград] – російський поет, прозаїк, історик літератури. Лауреат державної премії СРСР, 1949 р.

Перші поетичні збірки „Фартові роки” (1926), „Сучасники” (1929). Розкриваючи тему пролетарської революції, С. захоплювався аналогіями, ремінісценціями, екскурсами в минуле. Вірші С. патетичні й водночас абстрактні. Прагнув свідомо використати елементи символістської, акмеїстської і футуристської поезики в новому синтезі. Захоплення експериментаторством негативно позначилось на творчості: невдалою виявилась всуціль умовна поема „Картонашна Америка”(1931). Загальна ерудиція та культурність обернулась книжністю й літературністю.

Зб. „Золота Олекма” (1933) засвідчила, що поет позбавляється псевдолітературності, проривається до живої теми. Прагнучи опанувати велику поетичну форму, С. працює над використанням фольклору, головним чином поетичного.

С. вибрав для перекладу поезії Шевченка, написані в руслі народних пісень, балад, заплачок: „Не так тії вороги...”, „Сестрі” та інші (переклади побачили світ в багатьох російських виданнях творів Шевченка, починаючи з 1939. Вірш „Сестрі” передруковується до останнього часу в інтерпретації С. російською мовою). Автор ліричної віршованої повісті про українського поета „Ива” („Верба”, 1939). За основу взято перебування Шевченка в роки солдатчини в Новопетровському укріпленні, ключовий образ твору – вирощене поетом з вербової гілочки дерево, яке нагадувало йому про Україну. В повісті використано ремінісценції з поезій Шевченка.

Література: Саянов В. Стихотворения. Поэмы. Повести в стихах. – М.: ГИХЛ, 1952.; Хренков Д. Т. Виссарион Саянов. Путь поэта. – Л.: Сов. писатель, 1975.

В. І. Кузьменко